

Sygn. akt IX U 1582/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale: ./.

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania Z. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 5 sierpnia 2013 r. Znak (...)

1. oddała odwołanie,

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika ubezpieczonego radcy prawnego A. L. (L.) kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

Sędzia

Sygn. akt IXU 1582/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 05.08.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wykonał wyrok tut. Sądu z dnia 27.06.2013r. w sprawie o sygn. akt IXU 111/13

i przeliczył emeryturę ubezpieczonego Z. S. od dnia 01.11.2009r.

Ubezpieczony w osobistym odwołaniu z dnia 02.09.2013r. oświadczył, iż nie zgadza się z tą decyzją i z dokonany w niej wyliczeniem świadczenia.

W piśmie procesowym z dnia 20.11.2013r. pełnomocnik ubezpieczonego, precyzując osobiste odwołanie ubezpieczonego, domagał się zmiany decyzji z dnia 05.08.2013r.

i przeliczenia wysokości emerytury zgodnie z wnioskiem przekazanym organowi rentowemu pkt 4 ww. wyroku tut. Sądu przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru

(WWPW) 130,15% oraz stwierdzenia, iż organ rentowy ponosi odpowiedzialność

za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, zgodnie z wnioskiem jak w pkt.4 wzmiankowanego wyroku.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony Z. S. urodził się w dniu (...)

Od dnia 05.08.1997r. był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy, której wysokość została ustalona na podstawie wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek z 8 lat kalendarzowych, to jest od 01/1983r. do 12/1990r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW) wyniósł 138,23%.

Decyzją z dnia 27.10.2004r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo

do emerytury od dnia 01.07.2004r., przyjmując do ustalenia wysokości tego świadczenia podstawę wymiaru renty i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW) 138,23%.

W rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z dnia 19.11.2009r. organ rentowy decyzją

z dnia 05.01.2010r. odmówił ponownego ustalenia podstawy wymiaru świadczenia ubezpieczonego, gdy w ostatnio przyjętej podstawie wymiaru świadczenia ww. nie uwzględniono okresów, za które ubezpieczony nie udowodnił podstawy wymiaru składek

i gdy w takiej sytuacji brak było podstaw do uwzględnienia obowiązującego w tym czasie minimalnego wynagrodzenia.

W rozpoznaniu odwołania ubezpieczonego od tej decyzji tut. Sąd wyrokiem z dnia 05.12.2011r. w sprawie o sygn. akt IXU 161/10 zmienił tę decyzję w ten sposób,

iż zobowiązał organ rentowy do ponownego ustalenia podstawy wymiaru świadczenia

dla ubezpieczonego przy uwzględnieniu wynagrodzenia ubezpieczonego z lat 1967 – 1979.

Wyrokiem z dnia 31.10.2012r. w sprawie o sygn. III AUa 337/12 Sąd Apelacyjny

w Katowicach, po rozpoznaniu apelacji organu rentowego od wyroku Sądu I instancji (jw.), uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę tut. Sądowi do ponownego rozpoznania.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy tut. Sąd wyrokiem z dnia 27.06.2013r. w sprawie

o sygn. akt IXU 111/13 (wyrok nieprawomocny, bo wniesiona od niego została apelacja):

- w pkt 1 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązał organ rentowy

do przeliczenia świadczenia ubezpieczonego z zastosowaniem wskaźnika podstawy wymiaru świadczenia 129,40% od dnia 01.11.2009r.,

- w pkt 2 stwierdził, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania zaskarżonej decyzji,

- w pkt 3 oddalił odwołanie w pozostałej części,

- w pkt 4 przekazał organowi rentowemu do rozpoznania wnioski ubezpieczonego

o przeliczenie świadczenia ubezpieczonego z uwzględnieniem wynagrodzeń z lat 1965 – 1966 i z roku 1980, gdy nie były one przedmiotem rozpoznania w sprawie ze względu

na dopuszczony zakres orzekania i fakt, że ubezpieczony przy ponownym rozpoznaniu sprawy zgłosił wniosek o przeliczenie świadczenia z uwzględnieniem wynagrodzeń z lat 1965 – 1980 (pisemne uzasadnienie wyroku).

Wykonując niniejszy wyrok organ rentowy wydał w dniu 05.08.2013r. decyzję zaskarżoną, którą przeliczył emeryturę ubezpieczonego od dnia 01.11.2009r. przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru (WWPW) 129,40%.

Organ rentowy nie wydawał żadnej innej decyzji w sprawie odnośnie dalszego wykonania ww. wyroku tut. Sądu - w zakresie jego pkt 4.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego oraz kserokopii wyroku

tut. Sądu z dnia 27.06.2013r. i jego uzasadnienia w sprawie o sygn. akt IXU 111/13 jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Na rozprawie w dniu 11.02.2014r. pełnomocnik ubezpieczonego oświadczył, iż składa odwołanie w związku z niewydaniem decyzji w zakresie przeliczenia świadczenia ubezpieczonego z uwzględnieniem lat jak w wyroku.

Dowód: oświadczenie pełnomocnika ubezpieczonego – protokół elektroniczny rozprawy min. 00:15:35 – 00:16:46.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał, iż ubezpieczony faktycznie wniósł odwołanie od decyzji z dnia 05.08.2013r., a to wobec tak sprecyzowanego odwołania w odwołaniu osobistym ubezpieczonego, gdy również pełnomocnik ubezpieczonego w piśmie procesowym z dnia 20.11.2013r. powoływał się na tę decyzję domagając się jej zmiany.

Przy takim przyjęciu Sąd uznał, iż odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje

na uwzględnienie, gdy zaskarżona decyzja o jakiej mowa powyżej stanowi wykonanie nieprawomocnego wyroku tut. Sądu z dnia 27.06.2013r. w sprawie o sygn. akt IXU 111/13, wykonanie zgodne z treścią tego wyroku odnośnie jego pkt 1 i stąd jest ona prawidłowa.

W kwestii wykonania decyzją zaskarżoną pkt 1 ww. wyroku ubezpieczony nie formułował żadnych konkretnych zarzutów, domagał się jedynie wykonania przedmiotowego wyroku w zakresie jego pkt 4.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd z mocy art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego od tej decyzji jako bezzasadne.

Należy zauważyć, iż sprecyzowane odwołanie w piśmie procesowym pełnomocnika ubezpieczonego i na rozprawie w dniu 11.02.2014r. (oświadczenie pełnomocnika ubezpieczonego) Sąd potraktował jako nowe odwołanie złożone przed Sądem (któremu nadał odrębny bieg) w zakresie nie wydania przez organ rentowy decyzji odnośnie pkt 4 nieprawomocnego wyroku jw., gdy w tym punkcie Sąd przekazał organowi rentowemu

do rozpoznania wnioski ubezpieczonego o przeliczenie świadczenia ubezpieczonego

z uwzględnieniem wynagrodzeń z lat 1965 – 1966 i z roku 1980, a więc tym samym zobowiązał organ rentowy do wydania decyzji w tej kwestii, a do chwili obecnej decyzja taka nie została wydana.

Sędzia